

# РЕШЕНИЕ

№ 3133

гр. София, 11.06.2012 г.

## В ИМЕТО НА НАРОДА

**АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 21 състав, в**  
публично заседание на 10.05.2012 г. в следния състав:

**АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: Румяна Лилова**

при участието на секретаря Кристина Петрова, като разгледа дело номер **2621** по описа за **2012** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 226 от Административнопроцесуалния кодекс (АПК) и чл. 156 – чл. 161 от Данъчно-осигурителния процесуален кодекс (ДОПК), във вр. с чл. 6, ал. 10 от Кодекса за социалното осигуряване (КСО).

Първоначалното производство е образувано по жалба с вх. № 84 от 04.01.2011 г. по описа на Административен съд София – град (АССГ), подадена Ж. К. М. против Акт за установяване на задължение по декларация (АУЗД) № 100548 от 14.06.2010 г., издаден от инспектор по приходите в Териториална дирекция на Националната агенция за приходите (ТД на НАП), потвърден с Решение № АУ 10 от 23.08.2010 г. на директора на Териториална дирекция на Националната агенция за приходите (ТД на НАП).

В жалбата се твърди, че актът и потвърждаващото го решение не се основават на действителните факти от значение за случая. М. поддържа, че работи по трудов договор от 1979 г., а от 2000 г. е регистриран като самоосигуряващ се. Тези дейности продължават до 07.06.2010 г. Сочи, че към ГДД № [ЕГН]/ 05.02.2010 г. за данъчната 2009 г. е представил Приложение № 1 със служебна бележка от работодателя си [фирма], а в колона 3 на Приложение № 3 е нанесъл по месеци сумите, за които се дължат осигурителни вноски от работодателя му съобразно указанията в колона 3. Същите съответстват на месечните фишове и съвпадат със справката от Персоналния регистър на Националния осигурителен институт (НОИ) за 2009 г., която е издадена на М. при заверяване на осигурителната му книжка като самоосигуряващ се. Оспорва възприетото от приходния орган, че следва да се вземе предвид посочената от работодателя в служебната бележка сума, която визира изплатените доходи. Обръща

внимание, че в същата не фигурират доходите от временна неработоспособност и социалните разходи, нито начислените, но неизплатени доходи от работодателя. При тези данни поддържа, че информацията в служебната бележка не може да послужи за попълване на справка за окончателния размер на осигурителния доход съобразно чл. 45 ЗДДФЛ. Дължимите осигурителни вноски оспорващият е изплатил, което е видно от заверената му осигурителна книжка. Моли отмяната на акта. Разноски при това разглеждане на делото не претендира.

С Решение № 1592/05.04.2011 г., постановено по образуването по жалбата адм. д. № 23/2011 г. по описа на Административен съд София-град (АССГ), Първо отделение, 15-ти състав, жалбата на М. е отхвърлена.

По касационна жалба на М. е образувано адм. д. № 7256/2011 г. по описа на Върховния административен съд (ВАС). С постановеното по делото решение № 3286/06.03.2012 г., решението на АССГ е отменено и делото е върнато за ново разглеждане от друг състав на АССГ.

В съдебното заседание пред АССГ, редовно призован, оспорващият се явява лично. Иска уважаване на предявената жалба. При констатиране от съда на неточности при попълване на таблиците в подадената от него декларация, моли съда да вземе предвид разпоредбата на чл. 17, ал. 3 ДОПК. Представя писмено изложение, в което релевира доводи за незаконосъобразност и необоснованост на спорния административен акт и излага съображенията си по същество на спора. Поддържа, че не е поканен по реда на чл. 103 ДОПК за отстраняване на несъответствията в подадената от него данъчна декларация. Освен това издаденият административен акт не отговаря на изискванията на чл. 120 ДОПК и е постановен в нарушение на чл. 6, ал. 2 КСО и чл. 42, ал. 1 от Закона за здравното осигуряване (ЗЗО). Твърди, че информацията, която се съдържа в служебната бележка издадена от неговия работодател не може да се използва за попълване на справка за окончателния размер на осигурителния доход за 2009 г. Съгласно чл. 45 от Закона за данък върху доходите на физическите лица (ЗДДФЛ) служебната бележка се издава само за удостоверяване на придобития през годината облагаем доход и за удържания през годината данък. Поддържа, че е надвнесъл данък общ доход в размер на 174,55 лв. и вноски за фонд „Пенсии” в размер на 21,07 лв., като дължи вноски за здравно осигуряване в размер на 56,76 лв. Претендира направените по делото разноски.

Ответникът директорът на ТД на НАП - редовно призован, не се явява, но се представлява от юрисконсулт Е., която от негово име моли отхвърляне на жалбата, съответно потвърждаване на АУЗД. Претендира юрисконсултско възнаграждение.

По допустимостта на жалбата:

Жалбата изхожда от надлежна страна – адресат на оспорения административен акт, имаща право и интерес от оспорването и като подадена в срок, е процесуално допустима, поради което следва да бъде разгледана досежно нейната основателност.

Административен съд София - град, Първо отделение, 21-ви състав, като обсъди доводите на страните и доказателствата по делото, намира за установено от фактическа страна следното:

На 05.02.2010 г. М. е подал Годишна данъчна декларация (ГДД) по чл. 50 ЗДДФЛ за 2009 г. с вх. № [ЕГН], заедно с приложение № 1 – Доходи от трудови правоотношения, в част първа на което е вписана сумата 10 567,84 лв. облагаем доход от работодателя [фирма] (лист 62-72 от папката на адм. д. № 23/2011 г.). Сумата е посочена в служебна бележка № 103/28.01.2010 г., издадена от това дружество (л. 54 от същата папка). В нея

са отразени - облагаем доход по чл. 24 ЗДДФЛ (10 567,84 лв.), удържани задължителни осигурителни вноски по КСО и ЗЗО (общо 2277,15 лв.), от които за фондовете на ДОО 1731,98 лв.; за ЗО 545,17 лв. и авансово удържан и внесен данък 829,06 лв. В Приложение № 1 - Доходи от трудови правоотношения, част II – Формиране на годишната данъчна основа са посочени удържаните осигурителни вноски по реда на КСО и ЗЗО и след приспадането им от облагаемия доход е получена годишна данъчна основа по чл. 25 ЗДДФЛ 8290,69 лв. Посочен е авансово удържаният данък - 829,60 лв. В Приложение № 3 към декларацията, таблица 7 – Доходи от възнаграждения по извънтрудови правоотношения, са посочени тези доходи, общо възлизащи на 10640,00 лв. След приспадане на нормативно – признатите разходи от 25 % размерът на облагаемия доход е определен на 7980,00 лв. Приспаднати са и задължителни осигурителни вноски, възлизащи общо на 811,20 лв. и е посочена годишна данъчна основа 7168,80 лв. Вписан е авансово удържаният и/ или внесен данък по реда на ЗДДФЛ 537,69 лв.

По така подадената ГДД е извършена проверка, резултатите от която са обективирани в протокол № 1008513/ 09.03.2010 г. (л. 76-78, пак там). В представеното приложение към него е отразено, че М. е декларирал различни суми в сметката за „изравнителните вноски НОИ” и отказва да коригира подадената ГДД. Направено е предложение за извършване на ревизия на М. от компетентните органи на Националната агенция за приходите (НАП).

На 15.05.2010 г. жалбоподателят е подал Искане за прихващане или възстановяване (л. 60), към което е приложена служебна бележка от Технически университет - С., с която е удостоверено, че същият е придобил висше образование във Висшия машинно-електротехнически институт „В.И.Л.” – С., и вносна бележка. Прието е, че съгласно чл. 20 ЗДДФЛ той има право на данъчно облекчение за лични вноски за осигурителен стаж при пенсиониране, каквито от оспорвания са внесени в размер на 1778,40 лв. (л. 59).

Въз основа на резолюция за извършване на проверка № 100548/ 04.06.2010 г., издадена от П. И. (л. 75, пак там) и на основание чл. 106, ал. 1 ДОПК, е съставен АУЗД № 100548/ 14.06.2010 г. срещу Ж. К. М. (л. 11,12 -пак там). Според мотивите му на страница втора, в колона 3, ред 13 от табл. 1 и 2 следва да се впише полученият през 2009 г. доход от трудови правоотношения съгласно служебната бележка от [фирма] в размер на 10567,84 лв, а не сумата 20 997,05 лв. Посочено какъв цифров израз следва да има справка за окончателния размер на осигурителния доход за 2009 г. – колона 3, ред 13 – 10567,84 лв; колона 4, ред 13 – 3120,00 лв; колона 5.3 ред 13 – 7980,00 лв, колона 6, ред 13 – 13687,84 лв и колона 7, ред 13 – 18547,84 лв. По този начин окончателният размер на осигурителния доход, върху който се внасят осигурителни вноски, се променя на 4860,00 лв. Осигурителната вноска за довносяне по фонд ДОО е 874,80 лв., а за фонд ЗО – 388,80 лв. Тези вноски следва да се приспаднат в приложение 3, част II, където годишната данъчна основа се променя на 5905,20 лв.

Актът е връчен на Ж. М. на 19.07.2010 г. и е оспорен пред ответника на 30.07.2010 г., тоест в срока по чл. 106, ал. 2 ДОПК, с жалба с вх. № 94-Ж-85 (л. 53, пак там).

С Решение по жалба срещу акт за установяване на задължението по чл. 106, ал. 1 ДОПК № АУ 10/ 23.08.2010 г., съобщено на жалбоподателя на 09.12.2010 г., спорния АУЗД е потвърден от директора на ТД на НАП. За да постанови този резултат, административният орган се е позовал на чл. 25, ал. 1 ЗДДФЛ и чл. 45, ал. 1 ЗДДФЛ, като е взел и становище, че неправилно при определяне на вноските и попълване на

декларацията М. се е ръководил от Справката от Персоналния регистър на НОИ за 2009 г., а не както било правилно – от издадените служебни бележки за получени доходи през 2009 г., приложени към декларацията по чл. 50 ЗДДФЛ. Неправилно оспорващият е посочил в декларацията сума в размер на 20997,05 лв., а не сума в размер на 10567,84 лв., която се равнява на получения от него доход.

Въпреки дадените от съда конкретни указания до ответника за представяне на покана по чл. 103 ДОПК (л. 28, пак там) до М., такава не е приложена към преписката или по-късно по делото.

Не е спорно по делото, че жалбоподателят е получавал доходи от трудово правоотношение с [фирма] и доходи от извънтрудови правоотношения – от ЗСК [фирма] и [фирма] по граждански договори, във връзка с които, видно от представените служебни бележки са внасяни задължителни осигурителни вноски (ДОО и ЗО). В подадената ГДД са декларирани и други доходи от извънтрудови правоотношения - с [фирма], [фирма], [фирма] и [фирма], във връзка с които лицето се е самоосигурявало.

В изпълнение на задължителните указания на ВАС, дадени в отменителното решение, настоящият състав на съда допусна и назначи съдебно-счетоводна експертиза, със задачи, така както са формулирани от състава на ВАС. Заключение на експертизата е изготвено от вещо лице Д. П., не е оспорено от страните и е прието по делото. Съдът го възприема изцяло, като компетентно изготвено, и го поставя в основата на правните си изводи. Видно от заключението, за 2009 г. се дължат осигуровки за ДОО и ЗО, както следва: за ДОО, фонд „Пенсии” вноската за сметка на самоосигуряващото се лице е в размер на 714,17 лв., а задължението за ЗО е в размер на 306,36 лв. През годината М. е внесъл осигурителни вноски за фонд „Пенсии” в размер на 561,60 лв. и за ЗО в размер на 249,60 лв. Предвид това, съгласно заключението остатъкът за довносяне във фонд „Пенсии” е 152,57 лв, а за ЗО - 56,76 лв. За 2009 г. дължимият ДОД е в размер на 1347,18 лв. През 2009 г. ДОД е надвнесен с 19,57 лв. през годината и със 170,23 лв. - сумата на превода от 08.02.2010 г. Общият размер на надвнесения ДОД за 2009 г. вещото лице е определило в размер на 189,80 лв.

По време на разпита в съдебното заседание на 10.05.2012 г. вещото лице поясни, че при изготвяне на заключението не е взела предвид паричните обезщетения за временна неработоспособност, тъй като според КСО това не е осигурителен доход, върху който се дължат осигурителни вноски. Не е взела предвид и издадената от [фирма] служебна бележка, тъй като тя касае изплатения доход, а не осигурителния.

При така установеното от фактическа страна Административен съд София – град, Първо отделение, 21-ви състав, направи следните правни изводи:

При извършената служебна проверка на законосъобразността на оспореното решение (чл. 168, ал. 1 АПК) на основанията посочени в чл. 146 АПК, съдът намира, че то е издадено от компетентен орган (л. 17-20 от папката на адм. 9. № 2621/2012 г.) и в рамките на неговите правомощия, но в нарушение на материалния закон, поради което следва да бъде отменено (чл. 146, т. 4 АПК).

Безспорно е установено по делото, че за процесния период М. е получавал доходи, както от трудово правоотношение (чл. 4, ал. 1, т. 1 КСО), така и от извънтрудови правоотношения (чл. 4, ал. 3 КСО). Начинът за внасяне на осигурителни вноски за лицата, които получават доходи от дейности на различни основания по чл. 4 КСО, е регламентиран в чл. 6, ал. 10 КСО.

Съгласно чл. 40, т. 6 ЗЗО (ДВ, бр. 49/04 г.) здравноосигурителните вноски за лицата,

получаващи доходи на различни основания, посочени в т. 1, т. 2, т. 3, т. 4 и т. 5, се внасят върху сбора от осигурителните доходи и в предвидените за тях срокове по реда, определен в чл. 6, ал. 10 КСО. Според тази разпоредба осигурителните вноски се внасят върху сбора от осигурителните им доходи, но върху не повече от максималния месечен размер на осигурителния доход, по следния ред: (ДВ, бр. 109/08г. в сила от 01.01.09г.) доходи от дейности на лицата по чл. 4, ал. 1 и 2; (ДВ, бр. 109/08г. в сила от 01.01.09г.) осигурителен доход като еднолични търговци, собственици или съдружници в търговски или неперсонифицирани дружества, упражняващи свободна професия и/или занаятчийска дейност, регистрирани земеделски производители и тютюнопроизводители; доходи от работа без трудово правоотношение. Доколкото разпоредбата изисква съобразяване с максималния месечен размер на осигурителния доход, определен със Закона за бюджета на държавното обществено осигуряване в изпълнение на чл. 6, ал. 2, предл. последно КСО, то меродавен за определяне размера на осигурителните вноски е месечният осигурителен доход. Поради тази причина М. е посочил този доход от трудовото си правоотношение за всеки един месец от годината в ГДД. В месечния осигурителен доход от трудово правоотношение се включват и социалните разходи, така както са посочени във фишовите за заплата, които той е получавал от работодателя си (чл. 2, ал. 1 от Наредбата за елементите на възнаграждението и за доходите, върху които се правят осигурителни вноски, приета на основание чл. 6, ал. 13 КСО).

Както се посочи по – горе и предвид указанията на ВАС, дадени в отменителното решение, определеното от съда вещо лице изчисли месечните размери на осигурителния доход на М. за 2009 г. При определянето са взети предвид осигурителния доход на лицето, посочен във ведомостите за заплати (фишовите) и декларирания от жалбоподателя доход от възнаграждения по извънтрудови правоотношения в Приложение № 3 на ГДД по чл. 50 ЗДДФЛ. Вещото лице е изготвило таблици за месечните размери на осигурителния доход за 2009 г. и дължимите осигурителни вноски за фондовете на ДОО и ЗО, а след това и върху сбора от осигурителните доходи, но върху не повече от максималния месечен размер на осигурителния доход по реда, определен в чл. 6, ал. 10 КСО. Съгласно заключението, дължимите от жалбоподателя осигурителни вноски за ДОО за 2009 г. са в общ размер на 2669,38 лв., от които задължение на работодателя е сумата от 1955,21 лв. Остатъкът от 714,17 лв. е задължение на М. да внесе във фонд „Пенсии“ на ДОО. През годината самоосигуряващото се лице е внесло авансово осигурителни вноски за ф. „Пенсии“ в размер на 561,60 лв. Остатъкът за донасяне за 2009 г. е в размер на 152,57 лв.

На следващо място, дължимите от жалбоподателя осигурителни вноски за ЗО за 2009 г. са в общ размер на 947,40 лв., от които задължение на работодателя е сумата от 641,04 лв. Остатъкът от 306,36 лв. е задължение на М. да внесе за здравно осигуряване. През 2009 г. самоосигуряващото се лице е внесло авансово осигурителни вноски за ЗО в размер на 249,60 лв. Остатъкът за донасяне за 2009 г. е в размер на 56,76 лв.

Дължимия ДОД за 2009 г., като се вземат предвид посочения облагаем доход и внесения авансово данък в Приложение № 3 към ГДД, и в служебната бележка, издадена от [фирма] (стр.13 от делото), и след приспадане на дължимите осигурителни вноски за сметка на самоосигуряващото се лице, както и внесените осигурителни вноски по пар. 9 от Преходните и заключителните разпоредби на Кодекса за социално осигуряване в размер на 1778,40 лв. за фонд „Пенсии“, следва да се изчисли на база годишна данъчна основа в размер 13471,76 лв. (6 959.47 лв, + 8

290.69 лв. — 1 778.40 лв.). Съгласно чл. 20 (Доп. - ДВ, бр. 113 от 2007 г., в сила от 01.01.2008 г.) ЗДДФЛ сумата от годишните данъчни основи по чл. 17 ЗДДФЛ се намалява с внесените през годината за сметка на лицето осигурителни вноски по § 9 от ПЗР на КСО. Затова сумата на годишните данъчни основи по чл. 17 ЗДДФЛ следва да се намали с данъчното облекчение за лични вноски за осигурителен стаж при пенсиониране в размер на 1 778,40 лв.

Данъкът върху така определената годишна данъчна основа в размер на 13471,76 лв. е в размер на 1347,18 лв. (13471,76 лв. x 10%). Внесеният авансово данък през годината е в размер на 1366,75 лв. Надвнесен се явява данък за 2009 г. в размер на 19,57 лв. Тъй като на 08.02.2010 г. М. е внесъл ДОД по декларация по чл. 50 ЗДДФЛ с вх. № [ЕГН]/05.02.2010 г. в размер на 170,23 лв., то общият размер на надвнесеният ДОД за 2009 г. е 189,80 лв.

Предвид така изложеното въз основа на заключението на приетата по делото експертиза, съдът намира, че спорния АУЗД № 100548 от 14.06.2010 г., издаден от инспектор по приходите в ТД на НАП, потвърден с Решение № АУ 10 от 23.08.2010 г. на директора на ТД на НАП следва да бъде частично отменен, както следва:

1. В частта на установеното задължение за ДОО в размер на 874,80 лв. – за сумата над 152,57 лв. и
2. В частта на установеното задължение за ЗО в размер на 388,80 лв. - - за сумата над 56,76 лв.;

Като съобрази дадените от ВАС указания и заключението на изслушаната по делото съдебно-счетоводна експертиза, в частта за надвнесените суми за ДОД за 2009 г. в размер на 189,80 лв., и предвид липсата установителна част в спорния АУЗД, а и на компетентност на настоящият съд да се произнесе, делото следва да бъде изпратено на компетентния орган от ТД на НАП - С. за произнасяне по реда на чл. 128 и сл. ДОПК по Искането за прихващане и възстановяване с № 11 94-07-4/15.05.2010 г., направено от М., при съобразяване на мотивите на настоящето решение.

Предвид изхода на спора, направеното по делото искане от страна на М. за присъждане на сторените от него по делото разноски е основателно и следва да бъде уважено. Пред настоящата инстанция жалбоподателят е направил разноски в размер на 200,00 (двеста) лв. за възнаграждение за вещо лице. Те му се дължат на основание чл. 161, ал. 1 ДОПК. Освен това, на основание чл. 226, ал. 3 АПК, във вр. с пар. 2 ДР ДОПК, на М. следва да се присъдят и направените от него разноски при разглеждането на делото във ВАС - в размер на 180,00 (сто и осемдесет) лв. – заплатено на адв. П. адвокатско възнаграждение съгласно Договор за правна защита и съдействие с бланков № 0120789 от 03.02.2012 г.

Водим от горното, Административен съд София - град, Първо отделение, 21-ви състав,

## **РЕШИ:**

**ОТМЕНЯ**, по жалба на Ж. К. М., с ЕГН [ЕГН], Акт за установяване на задължение по декларация № 100548 от 14.06.2010 г., издаден от инспектор по приходите в Териториална дирекция на Националната агенция за приходите - С., потвърден с Решение № АУ 10 от 23.08.2010 г. на директора на

Териториална дирекция на Националната агенция за приходите - С. **в частта на установеното задължение за ДОО в размер на 874,80 лв. – за сумата над 152,57 лв., в частта на установеното задължение за ЗО в размер на 388,80 лв. - за сумата над 56,76 лв.**

**ИЗПРАЩА** делото като преписка на компетентния орган от Териториална дирекция на Националната агенция за приходите – С. за произнасяне по Искането за прихващане и възстановяване с № 11 94-07-4/15.05.2010 г., направено от М., при съобразяване на мотивите на настоящето решение.

**ОСЪЖДА** директора на Териториална дирекция на Националната агенция за приходите - С. да възстанови на Ж. К. М., с ЕГН [ЕГН] и адрес в [населено място],[жк], [жилищен адрес] вх. „Г”, ап. 87, от бюджета на Националната агенция за приходите, сума в размер на 380,00 (триста и осемдесет) лева - направени по делото разноси.

Решението подлежи на обжалване с касационна жалба пред тричленен състав на Върховния административен съд в четиринадесетдневен срок, считано от съобщението и получаване на препис от него от страните.

**АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ:**